

3.1.2.4. Konkursrådet har endelig overvejet behovet for at indføre yderligere frister for bobehandlingen, herunder navnlig en absolut frist for behandlingens afslutning (og dermed en frist for kurators udarbejdelse af udkast til regnskab og endelig udlodning efter konkurslovens § 148). Rådet har dog ikke fundet grundlag herfor og lægger navnlig vægt på, at konkursboernes forskellighed gør det vanskeligt at pege på en bestemt frist, der som regel vil være rimelig og forsvarlig som en ydre grænse for behandlingen af de fleste konkursboer, herunder de mange boer, hvis størrelse og kompleksitet erfaringsmæssigt nødvendiggør en relativt lang sagsbehandlingstid.

Konkursrådet tillægger det også en vis betydning, at det efter rådets opfattelse kan være vanskeligt at pege på hensigtsmæssige sanktioner over for overskridelse af en sådan fristregel. Det kunne således føre til en ikke ubetydelig forlængelse og fordyrelse af bobehandlingen, hvis skifteretten i et blot nogenlunde kompliceret bo, hvis behandling allerede er trukket ud, skulle afsætte den oprindeligt udpegede kurator og indsætte en ny, der ikke er bekendt med boets forhold og hidtidig behandling.

Konkursrådet bemærker, at det i dødsboskiftelovens § 66, stk. 2, er bestemt, at behandlingstiden for solvente dødsboer, der behandles af en bobestyrer, som udgangspunkt ikke må overstige 2 år. Rådet peger imidlertid på, at solvente dødsboer i almindelighed vil være mere velordnede og dermed gennemsnitligt nemmere at behandle end konkursboer. Hertil kommer, at de enkelte konkursboer må antages at frembyde flere individuelle forskelle end de solvente dødsboer.

Konkursrådet understreger endelig, at en almindelig frist for bobehandlingen varighed ikke er nødvendig, når blot der føres et reelt tilsyn med, at boets behandling fremmes behørigt, og at det i den forbindelse f.eks. kan pålægges kurator at komme med en redegørelse for boets forhold eller et udkast til regnskab og endelig udlodning, jf. herom pkt. 3.2.2 nedenfor.

Konkursrådet har endvidere overvejet, om varslet i forbindelse med indkaldelse til skiftesamling efter konkurslovens § 118 (om skiftesamling på kurators eller kreditorudvalgets begæring samt hvor skifteretten finder det påkrævet) bør reguleres, så skiftesamling skal holdes inden for en vis frist regnet fra bekendtgørelsen af indkaldelsen i Statstidende. Konkursrådet finder dog ikke grundlag for at lovregulere dette varsel, der i praksis er mindst 14 dage. Rådet anfører, at det i praksis kun er relativt få skiftesamlinger, der holdes efter denne bestemmelse, hvorfor en regulering af varslet vil have begrænset betydning. Der vil

typisk også være tale om større boer, hvor en regulering af varslet under alle omstændigheder kun vil have meget begrænset betydning for den samlede sagsbehandlingstid. Rådet bemærker dog, at et varsel på mindst 14 dage ikke er påkrævet i alle tilfælde.

Der henvises til betænkningen side 62 ff.

3.1.2.5. Justitsministeriet kan tilslutte sig Konkursrådets synspunkter, herunder at det er afgørende, at der føres et reelt, løbende tilsyn med bobehandlingen for at påse, at den fremmes behørigt, jf. herom pkt. 3.2.2 nedenfor.

I forbindelse med høringen over betænkningen er det anført, at 3-måneders fristen i konkurslovens § 128 for at anmelde fordringer mv. bør opretholdes, idet den foreslåede afkortning af fristen til 4 uger kan føre til, at nogle kreditorer ikke når at anmelde deres krav. Som anført af Konkursrådet indebærer en overskridelse af fristen i § 128 hverken i dag eller efter lovforslaget, at kravet fortabes, og krav, der anmeldes efter fristens udløb, vil således blive prøvet på et senere tidspunkt under bobehandlingen, jf. § 134, stk. 1. Den foreslåede anmeldelsesfrist på 4 uger indebærer imidlertid, at kurator som udgangspunkt hurtigere vil få et overblik over og kunne vurdere kravene i konkursboet. På denne baggrund og af de grunde, som i øvrigt er anført af Konkursrådet, er Justitsministeriet enig i, at anmeldelsesfristen bør forkortes til 4 uger.

Det er i forbindelse med høringen over betænkningen også anført, at 3-måneders fristen i konkurslovens § 133, stk. 1, for at anlægge sag for den, der ikke kan anerkende kurators indstilling vedrørende et krav, bør opretholdes bl.a. af hensyn til kreditorernes mulighed for at antage advokatbistand. Som anført både af Konkursrådet og i forbindelse med høringen vil sådanne sagsanlæg oftest være fra større kreditorer, der på forhånd vil have gjort sig klart, hvorfor kurators indstilling ikke kan anerkendes, således at der i givet fald relativt hurtigt vil kunne antages advokatbistand. I praksis vil der endvidere, inden kurator fremlægger sin indstilling, normalt være en dialog mellem kurator og den pågældende kreditor, som enten fører til, at tvisten løses, eller at det afklares, hvad der er tvist om. Justitsministeriet er på denne baggrund og af de grunde, som Konkursrådet i øvrigt anfører, enig i, at fristen bør forkortes til 4 uger.

I forbindelse med høringen er det videre foreslået, at fordringshaveren i forbindelse med kurators meddelelse om, at et krav ikke indstilles anerkendt, skal informeres om fristen i konkurslovens § 133, stk. 1, for at anlægge sag mod boet. Navnlig henset til, at fristen for sagsanlæg foreslås nedsat fra 3 måneder til 4 uger, er Justitsministeriet enig i, at det bør fremgå ud-